

kan aldeles ikke betvivles, at dette er Meningen, men jeg skal tilføie, at det er med beraadning, at man har stillet Forslaget saaledes. Ligesom det er forekommet Udvalget, at det vilde være urigtigt, om man vilde forhøie Stempelafgiften paa Brevler og dermed lade Afgiften blive uforandret og for Fremtiden mindre for simple Gjældsbreve, medens Tanken i vor Stempellovgivning hidtil har været den modsatte, nemlig snarere at stille Brevler billigere, hvad Stempelafgiften angaar, end almindelige Gjældsbreve, og det laade med Hensyn til Brevlers Betydning i den hele Omsætning og med Hensyn til, at Brevlen er et Dokument, der kun kan og maa føre en kortvarig Tilværelse, — saaledes vilde det ogsaa efter vor Mening være urigtigt, om man nu kun vilde inddrage simple Gjældsbreve i egentlig Forstand under denne sprandrede Bessatning, men derimod lade den tidligere Bessatning vedblive for de Dokumenter, der i Stempel-loven ere satte i Klasse med simple Gjældsbreve. Det vilde dog f. Ex. være besynderligt, om man vilde inddrage simple Gjældsbreve under Bessatningen, men derimod lade accepterede Anvisninger, Kontokurant og den Slags Dokumenter, som staa i Forbindelse med indbyrdes Gjældsforhold, vedblive at være undergivne en forskjellig, tilbøielig, billigere, men tilbøielig ogsaa en strengere Stempelafgift. Det har iøvrigt for denne Klasse af den store Mængde Dokumenter, som det ærede Medlem opregnede, i Virkeligheden ingen Betydning, om man tager dem med eller ikke, foruden dem er der ganske vist endel Dokumenter, som have noget større Betydning for det praktiske Liv. Det ærede Medlem nævnte dem jo; Fuldmagtskontrakter have dog neppe saameget at betyde og Bjergningskontrakter ikke heller, men det gjælder i særdeleshed om Arbejdskontrakter og Certepartier eller Fragtbreve. Hvad disse Dokumenter angaar, da tillader jeg mig imidlertid at formene, at i alt Fald den højere Bessatning af Certepartier langtfra vil faae den Betydning, som man maaste vilde være tilbøielig til at tro, fordt de fleste Certepartier, der angaa større Beløb, oprettes i Udlandet og forsaavidt ikke ere undergivne vor Stempellovgivning, idet der kun

bliver Tale om Anvendelse af denne paa lige Certepartier, naar der paatales Forbringer efter dem her i Landet. Og hvad Arbejdskontrakter angaar saavel som iøvrigt ogsaa Bjergningskontrakter, Fuldmagtskontrakter, Beviser for Depositem osv., da gjælder det om alle disse Forhold, at, forsaavidt det Pengevederlag, hvormed der er Spørgsmaal, ikke overstiger 100 Rd., ere de aldeles stempelfrie, og det er en Stempelfrihed, som der ikke er tænkt paa at røre ved dette Forslag. Forslaget vil formentlig praktisk kun faae Betydning med Hensyn til de saa Certepartier, der oprettes her i Landet om store Beløb, og jeg tror, jeg tør sige, at det ikke der vil ramme soleligt eller virke hemmende paa Omsætningen, og saa paa Arbejdskontrakter, men jeg tror, det er meget saa Arbejdskontrakter, der oprettes angaaende Summer over 100 Rd. — Efter denne Bemærkning skulde jeg da vende mig til nogle af de Herrer, der have udtalt sig mod Loven. Jeg skal opsætte mine Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, da jeg ser, at han i dette Dieblif ikke er tilstede her i Salen. Jeg kan maaste ogsaa hurtigere gjøre mig færdig ligeoverfor de to andre Angribere af Loven, de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) og Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen); det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Ulstrup) sluttede sig jo ganske til sin ærede Sidemand, Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, og jeg har derfor ikke nødigt at henvende mine Ord til ham. Hvad da det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds angaar, da udtalte han, at han i og for sig ikke havde Noget imod det Skatteobjekt, her var foreslået; han fandt det hensigtsmæssigt og godt, men, sagde han, Kontrolbestemmelserne ere uheldige, og derfor maa jeg stemme mod Loven. Det er, forekommer det mig, et Resultat, som ikke er begrundet ved de Præmisses, han fremsatte. Dersom det virkelig var hans alvorlige Mening, at Skatteobjektet var heldigt, at det var ønskeligt, om man kunde ramme den Slags Pengeanbringelser, hvormed her er Tale, saa burde han have anvendt sin juridiske Sindsig, hvorfor